

kerken en van
roch zoo een-
schorsingen,
kerkverband
het felt, dat
dienst van
orsing al die
an plaatselijk

verzoek der
n officieelen
uldig stellen
in verzoeking
e verlaten ter-
gens een ver-
weg velen
kerkverband
deling" bewil-
enheid van
van men a a n
bedacht blijkt.

in de vierde
ring in haar
g de bestaan-
nare en onze
ktijdige ver-
menteele ge-

waarde broe-
lijk het goed
delijkje voor-
vond erkende
hen tentoon-
grove zonde,
loos en in de
; zij dient ons
leden van de

sis van de H.
Eenigheid",
dat ieder, die
wierp, met de
dat allereerst
ambtsdragers
n veroordeelt,
nde, dat deze
roelen, niette-
getrouw aan

znake „leer-
haar kerken
oorbaat, zom-
ds 1942 aan-
scheuring ver-
en praktijken)
de resultaten
overleg af te
ds kerkelijke
haar kerken
indend gezag
hrift en helij-
rde, „dat de
tspraken van
als bindend
gegeven mag

bij:
oudingen be-
haar sanceo-

die, vlak vóór
wederom in
effect beant-
artij in dier
twoord afwij-
ning en als
st door deze
inloos ge-

etgeen sub A

haar gekomen
ons zijn tekst
te ons verbo-
delijk, gevaar-

Synode,
het kerkver-
en gebroken,
directen weg

zeggen het te willen herstellen, en in aan-
sluiting aan dit hun zeggen reeds eenzijdig
tot het nemen van bepaalde maatregelen
zijn overgegaan, haar, gehoord de kerken,
noopt tot een eigen initiatief. Immers:

a. de tekst der onderhavige uitnodiging tot
samenspreking is weliswaar door de Utrechtsche
vergadering onschriftuurlijk gesteld, doch
binnen het geschonden verband zijn er niettemin
vele geloovigen, die de fouten van dezen tekst niet
doorzien en wier gebeden met de onze komen voor
Gods troon;

b. als in den gepubliceerden tekst der tot ons
gekomen uitnodiging de eigenlijke oorzaken
der scheiding worden onttrokken aan de aandacht
van de dragers van het ambt aller geloovigen, en
dus een wezenlijk herstel van de breuk wordt tegen-
gegaan, dan plaatst, voor wat ons deel betreft,
God den arbeid tot herstel van deze schade thans
op den weg onzer kerken;

c. de indirecte beïnvloeding van onze plaat-
selijke kerken door de Utrechtsche deputaten vraagt
onzerzijds tegenweer;

d. de directe beïnvloeding door de Utrechtsche
vergadering van de buitenlandsche kerken, welke
ten onrechte, zonder ook maar eenig nader onder-
zoek bij ons in te stellen, verband zijn gaan onder-
houden — blijkens een aangekondigde z.g. oecu-
menische „synode" — met hen, die het kerkver-
band hebben geschonden en wederrechtelijk ver-
broken, plaatst ons voor de vraag, of niet deze
buitenlandsche kerken onzerzijds in de gelegenheid
moeten gesteld worden, de helaas ondoordacht door
haar verbroken correspondentie na kennismaking
van onzerzijds te publiceren stukken te herstellen.

II. De Synode OVERWEEGT hierbij:

a. onze kerken hebben ten aanzien van de hier-
boven genoemde arbeidsmogelijkheden de verant-
woordelijkheid tegenover haar eigen leden, en te-
genover wie haar verlieten, en tegenover de bui-
tenlandsche kerken van Godswege te aanvaarden;

b. een bloot afwijzende houding tegenover het
tot onze synode gerichte verzoek zou aanleiding
kunnen worden tot verder uitstel der herstelling
van het verbroken kerkverband in gehoorzaamheid
aan de van Godswege tot ieder lid der gebonden
kerken komende roeping tot vrijmaking van tegen
Schrift en Kerkenordening strijdende besluiten;

c. bij de bepaling van haar eigen concrete roe-
ping in de gegeven situatie van den kerkelijken
strijd tot bewaring van de eenigheid des Geestes,
mogen de kerken zich niet laten leiden door specu-
laties over Gods verborgen raad ten aanzien van
al of niet te verwachten bekeering, doch alleen
door het onderricht aangaande Zijn geopenbaarden
wil, hetwelk ons zegt, dat tegenover het „groot
verdriet" vanwege „broederen" die eertijds in ver-
bondsgemeenschap met ons leefden (Rom. 9:2, 3),
de vrede moet en kan staan van het „tot ja-
lerschheid verwekken van ons vleesch" (Rom. 11:
14), door het letten op een voor de verkondiging
van des Heeren recht „geopende deur" (Openb.
3:8), waar immer zulk een „geopende deur" mocht
aan de kerk op haar gebed „gegeven" zijn.

G.

Uit hetgeen in sub F gezegd is, CONCLUDEERT
de synode:

dat ook op de in haar vorm verwerpelijke
uitnodiging der Utrechtsche vergadering
toch om 's Heeren wil in positieven vorm
zal te reageeren zijn.

H.

Ten aanzien van de wijze van zulke positieve
reactie spreekt de synode op grond van hetgeen
overwogen werd, uit:

a. onzerzijds zal de mogelijkheid van contact met
de Utrechtsche deputaten dienen te worden aange-
grepen, en de weg tot zulk contact, mits onder
andere condities dan de Utrechtsche vergadering
aangaf, voor wat ons betreft te worden open
gesteld;

b. met heel dezen eventueel te verrichten arbeid,
gelijk ook met het thans te nemen besluit, zullen
de dragers van het ambt aller geloovigen moeten
kunnen meeleven, met name in hun gebeden;

c. aangezien in dezen tegenover velerlei onttrac-
king van de eigenlijke punten-in-geding aan de
algemeene aandacht in de allereerste plaats prin-
ciplele afbakening der wederzijdsche posities
roeping van alle hierbij betrokkenen is, zal de te
ondernemen arbeid voorloopig beperkt dienen te
blijven tot schriftelijke correspondentie, die in haar
geheel van den aanvang af beiderzijds zal zijn te
publiceren;

d. deze correspondentie worde onzerzijds geopend
met een verkondiging van het Woord en dus ook

van het recht des Heeren ten aanzien van de aan
de orde te stellen onderwerpen;

e. de arbeid ter vrijmaking van de kerken mag
daardoor niet worden vertraagd.

I.

Op grond van het sub A—H gezegde, BESLUIT
de Synode:

a. aan de Utrechtsche deputaten te melden, dat
onze synode bereid is, met hen door deputaten in
verbinding te treden;

b. in dit antwoord tevens te hunner kennis te
brengen, de onoverkomelijke bezwaren, die onzer-
zijds bestaan tegen de aanvaarding van de door
de Utrechtsche vergadering terzake van de ver-
langde ontmoeting gestelde bepalingen, welke ken-
nisgeving zal geschieden onder toezending van af-
schriften van dit gelijktijdig te publiceren rapport;

c. in afwachting van het antwoord der Utrecht-
sche deputaten een achttal deputaten (met drie
secundi) te benoemen, met ruime opdracht voor
wat thema en wijze der ontmoeting betreft, doch
onder bepaling:

1e. dat het thema der gedachtenwisseling primair
zal moeten zijn het geheel der uit de officieele
stukken reconstrueerbare eigenlijke oorzaken der
geslagen breuk;

2e. dat de gedachtenwisseling voorshands alleen
schriftelijk geschiede, en door beide partijen gepu-
bliceerd en in de kerkelijke archieven gedeponeerd
worde;

d. ongeacht dit antwoord aanstonds aan deze
deputaten opdracht te geven, in samenwerking met
de daartoe gedeputeerde leden van het moderamen
dezer synode, een openbaar getuigenis op te stel-
len, waarin, mede ter afwering van de schade, die
de vrijmaking der kerken anders stellig beloopt
zou, de consciëntie der geloovigen wordt opgewekt
in dezen;

e. van de eventueel te voeren correspondentie den
volledigen tekst en van de daarna eventueel vol-
gende mondelinge besprekingen een door alle par-
ticipanten ondertekend résumé toe te zenden aan
de kerkeraden en dit terstond na verschijning;

f. deputaten te machtigen om, indien zij bijeen-
roeping eener tusschentijdsche synode wenschelijk
mochten achten, hiervan onder aanwijzing van de
gronden voor dit hun gevoelen, aan de kerkeraden
en eventueel daarenboven ook aan classes en par-
ticuliere synodes mededeeling te doen;

g. van alle te dezer zake verschijnende stukken,
inclusief dit rapport, afschrift te zenden aan de
tot op 1944 met ons correspondentie voerende
buitenlandsche kerken, aan de Christelijke Gerefor-
meerde Kerk in Nederland en aan de Protestant
Reformed Church in Amerika.

Voor den aanvang der bespreking van dit rap-
port, wordt nog voorgelezen een schrijven van ouder-
ling L. Berk van Breda, lid van Commissie II, waarin
deze als zijn mening te kennen geeft dat het op-
heffen van de bestaande scheiding niet in den weg
van samenspreken mag plaats hebben. Die schel-
ding mag z.i. alleen opgeheven worden in den weg
van bekeering en wederopnemning in de gemeente
en daarom is dit geen zaak van een synode of van
deputaten maar een zaak van de kerkeraden der
plaatselijke gemeenten.

De bespreking beweegt zich in hoofdzak om de
vraag of een gedachtenwisseling tot herstel der
eenheid — zooals door de commissie voorgestaan
— in het licht der Heilige Schrift en in de gegeven
situatie geoorloofd is. De vraag wordt gesteld of
de weg van samenspreking met herders, die de
schapen op doolwegen geleid hebben, de weg is
welke door de Schrift wordt aangewezen. Moet er
niet veeleer zijn ambtelijk vermaan tot de dwalende
schapen om zich aan de leiding der ontrouwe her-
ders te onttrekken en door terugkeer zich te be-
keeren van hun dwaalweg?

In zijn antwoord vindt de rapporteur Prof. K.
Schilder gelegenheid de argumenten van het rap-
port toe te lichten en te verduidelijken. Wij weten
niet of de Heere ons hier een geopende deur geeft,
maar wij mogen deze gelegenheid om te getuigen
voor het recht en de waarheid Gods niet verzu-
men. Wij mogen niet zeggen dat de stap van de
synode-Duursema ons niet aangaat. Wij moeten
ook oppassen voor de stem van ons eigen vleesch,
dat smartelijk gewond is door de daden van hen,
die ons uitwierpen. Ons vleesch mag ons niet ver-
hindern gebruik te maken van een deur, die de
Heere mogelijk voor ons opent. Ook moeten wij
afzien van elke speculatie of een samenspreking
wel nut heeft. Deze dingen liggen in de hand Gods.

Nadat de conclusie nog weer in haar geheel is
voorgelezen en artikelsgewijze is behandeld, wordt
deze door de synode met algemeene stemmen aan-
vaard.

HERSTEL.

O Heer, voor Wien mijn kleinste daad
in eeuwigheid geschreeven staat.
Voor Wien ik mijn geringste plicht
tot vloek of zaligheid verricht.

Voor Wien ik steeds mij schuldig weet
in wat ik zeid' of dacht of deed.
Maar Wiens gena mij tegenblijkt
uit alles, waar mijn hart van zingt.

Die, wat mijn boosheid heeft ontwricht,
hebt opgetrokken in Uw licht.
En 't leven, van verderf gered
in zulk een wond're glans gezet.

Wanneer Gij mij uit dit bestaan
Uw woning eens doet binnengaan,
dan deel ik eeuwig in Uw feest,
als was het al volmaakt geweest!

De Praeses neemt daarna het woord en wijst op
het gewicht en de betekenis van het besluit dat
thans gevallen is. Door Gods genade was hier een
volkomen eenparigheid en een verrassende eenstem-
migheid. Hier is geworsteid om het licht van Gods
Woord en in dit alles sprak het broederhart en
trok de profetische broederband. Wij beluisterden
het profetische broederwoord dat roept tot het
hart van hen, die ons onvergetelijk zijn.

Ons gebed klimme nu op tot den Heere: Laat
Uw werk aan Uwe knechten gezien worden en
Uw heerlijkheid aan hunne kinderen.

Da F. de Vries van Den Haag wil nog graag
uiting geven aan het gevoel van dankbaarheid en
bewondering dat hem vervulde toen hij Prof. Schild-
der hoorde pleiten voor het openen van een ge-
dachtenwisseling met de broeders van de overzijde.
Ongetwijfeld heeft Prof. Schilder veel moeten over-
winnen voor hij spreken kon zooals hij nu gedaan
heeft en spreker is bijzonder dankbaar voor het
woord dat Prof. Schilder in de commissie heeft
gezegd, n.l. dat wij bij een eventuele gedachten-
wisseling heel weinig willen zeggen over de schor-
singen en de geschorsten, maar heel veel over de
kerkrechtelijke theorieën die daarachter liggen.

Tot deputaten voor de samenspreking worden
benoemd: de professoren Greijdanus, Schilder en
Holwerda, de predikanten Dockes, H. J. Schilder
en Visé en de ouderlingen H. J. Kouwenhoven en
P. Groen.

Tot secundi worden benoemd Prof. Veenhof, Ds
C. Vonk en ouderling A. Zijlstra.

De eerstvolgende openbare zitting zal D.V. plaats
hebben op 4 Juni v.m. 9 uur. In behandeling zal
dan komen het rapport over art. 13 K.O.

GEREF. KERKEN

(Onderhoudende Art. 31 K.O.).

Tweelof te:

Harlingen, F. Boonstra te Leens en G. A. Hoekstra te
Bedum.

Beroepen te:

Alkmaar, in comb. met Broek op Langendijk, C. G. Bos te
Uithuizenmeeden.
Mussel (Gr.), K. Drost, cand. te Enschedé.
Enschede, A. Veldman te Leiden.
Nierzijl in comb. met Kommerzijl, K. Drost, cand. te
Enschede.
Berkel-Rodenrijs, W. J. van Otterloo te Zuidhorn.

Bedankt voor:

Hilversum, A. Veldman te Leiden.

— ADRESSEN. Alkmaar: Het adres van de Geref. Kerk
is thans W. Root, Bisschop Bottemannestraat 40.

— LEERDAM. Het afscheid van Ds Visé van de ge-
meente te Leerdam is bepaald op Zondag 9 Juni (Pinksteren).
De intrede van den beroepen predikant Ds 't Hart van
Wapenveld is bepaald op Zondag 7 Juli '46.
Bevestiging zal plaats vinden des morgens door Ds G.
Visé, de intrede in den namiddagdienst.

— HOOFDDORP. Ook in Hoofddorp is men thans tot
vrijmaking overgegaan.

Nadat een aantal leden van de kerk zich tot den kerkeraad
gewend hadden met de opwekking zich vrij te maken van
de verkeerde Synode-besluiten en de kerkeraad hierop niet
was „ingegaan", heeft men krachtens het ambt der geloov-
igen zich vrijgemaakt, gehoorzaam zijnde aan den Koning
der kerk, Jezus Christus.

Zondag 19 Mei werden de eerste diensten gehouden (onder
leiding van den kerkeraad van Haarlemmermeer o.z.), waarin
voorging Ds Lanting, em. pred. te Heemstede.